

OBSAH

Předmluva /7/

I. ÚVODNÍ AUTOROVO SLOVO KE ČTENÁŘŮM /8/

1. Vyznat se v dětech... Ale s čím začít? /10/
2. Komu je tato knížka určena a oč usiluje /14/

II. DĚTI SVĚTA A SVĚT DĚTÍ /16/

1. V roce 1739 nebylo dítě doma /18/
2. Děti a lidé /21/
 - Musí být dítě polidštěno? /22/
 - Dětství jako pravý stav člověka? /27/
 - Smysl dětství v celistvosti lidského života /28/
3. Děti v nástupu /30/
4. Děti ohrožené i ohrožující a děti jako naděje světa /34/

III. DÍTĚ SE CHCE ROZVÍJET,

ANEB CO BY BYLO MOŽNÉ, KDYBY... /41/

1. Kde hledat možnosti (potence) rozvoje dítěte? /45/
 - Možnosti rozvoje dítěte jsou ve světě kolem něho /46/
 - Možnosti rozvoje dítěte jsou v něm samotném /48/
 - Možnosti rozvoje dítěte jsou v jednotě vnějších a vnitřních vlivů /51/
2. Co brání rozvoji dítěte? /54/
 - Traumatizování dítěte a zasévání úzkosti do jeho vztahu k sobě samému, k jeho vlastním projevům a sklonům /55/
 - Nedostatků v účinném projevování zájmu o dítě, o to, co ho zajímá a co dělá /58/
 - Necitlivé zásahy do činnosti dítěte /61/
 - Nevyžití či naopak přetížení dítěte /62/

IV. CO NAPOMÁHÁ ROZVOJI DĚTSKÉ OSOBNOSTI? /66/

1. Význam životních perspektiv pro rozvoj osobnosti /67/
2. Význam přesvědčení o hodnotě mezilidských vztahů /71/
3. Význam zdravého sebevědomí /73/
4. Význam odvahy a způsobilosti tvořivě myslet a jednat /76/
5. Význam nezastupitelné povinnosti a zodpovědnosti vůči kolektivu /80/

V. „CO PODLE TVÝCH PŘEDSTAV

ČINÍ RODINU ŠŤASTNOU?“ /83/

1. „Mít jednou také takovou rodinu...“ /84/
2. „Založit rodinu, to je věda!“ /89/
3. „Mít v rodině zázemí...“ /92/
4. Rodina – to není jenom vnější prostředí dítěte! /96/

VI. MALÉ DÍTĚ PROŽIVÁ VŠECHNO JINAK... /98/

1. Prvopočáteční zkušenosti /101/
2. Prožívání bez odstupu /106/
3. Zainteresované prožívání /108/

VII. ÚSKALÍ RODINNÉ VÝCHOVY /110/

1. Když dítě pořád jenom musí, anebo nesmí /113/
2. Když má dítě ztělesnit sny svých rodičů /118/
3. Když má být dítě vždycky a všude perfektní /120/
4. Když se má dítě samo za sebe stydět /123/
5. Když má být dítě ochraňováno před zlým světem /127/
6. Když jednou tak a potom zase onak... /131/
7. Ani „Prokrustovo lože“, ani „dítě náš pán“, ale... /135/

VIII. VÝCHOVA JE SPOLEČNÝM DÍLEM RODIČŮ A DĚTÍ /140/

1. Výchovou k sebevýchově, sebevýchovou k sebezpřekonání /142/
 Hanba sobectví /143/
 Dar odříkání /146/
 Mít pevnou vůli /150/
2. Domov utváří dítě – dítě spoluvytváří domov /152/
 Naše společné večery /155/
3. Věk a proměny dítěte /159/
 Respektovat věk není jednoduché /159/
 Podchytit činnost dítěte /166/
 Brána dospělosti otevřená, nebo uzavřená /172/
4. O nezbytnosti vzorů a ideálů /175/

IX. UČIT SE LÉPE NENÍ ŽÁDNÉ KOUZLO /179/

1. Učení má své pevné místo v rozvrhu dne /182/
2. Učení je uvědomělou činností /187/
3. Čím je učení aktivnější, tím je účinnější /193/
4. „Učíme se hlavně ve škole. Ale škola – to není jenom učení!“ /197/

X. VYZNAT SE V DĚTECH ZNAMENÁ... /203/